కూడుపెట్టే విద్య

"చెప్పరా! నిజం చెప్పు! స్కూలుకి వెళ్ళకుండా ఎక్కడ తిరుగుతున్నావ్?" కేన్ బెత్తంతో మరో రెండు దెబ్బలు వేసి గద్దించారు సింహాలు మాస్టారు.

అప్పటికే అరడజను తట్లుతేరాయి కేశవ ఒంటిమీద. కొడుకు మొండితనం ఏ మాత్రం సహించలేకపోతున్నారు ఆయన

"నేను నిజమే చెప్తున్నాను...."

"అంటే కోదండంగారు చెప్పింది అబద్ధమనా?"

"......."

"మాట్లాడవేం?"

"అతను మీకేం చెప్పేరో నాకేం తెలుసు!" అన్నాడు కేశవ మొండిగా.

సింహాలు మాస్టారు ఇక కోపం పట్టలేక కొడుకు చేయిపట్టుకుని బరబరా ఈడ్చుకొని వెళ్ళి రోడ్డుమీద కుదేసి మరో రెండుదెబ్బలు వేసేరు.

"పోరా! పో! ఓ రెండుపూటలు తిండిపెట్టకుండా కడుపు మాడ్చితే కాని నీ పొగరణగదు" అని విసవిసా లోనికి వెళ్తూ ఎదురుగా వున్న భార్యను చూసి "అన్నపూర్ణా! నే చెప్పేవరకూ ఆ పింజారీ వెధవను ఇంట్లోకి రానివ్వకు. వాడికి పచ్చి మంచినీళ్ళు కూడా ఇవ్వకు" అన్నారు ఆవేశంగా.

అన్నపూర్ణ భర్తమాటకు ఎదురు చెప్పదు. భర్తను ఎదిరించి ఏ పనీ చెయ్యదు. అందుకే ఆమెకళ్ళఎదుట కొడుకును అంతలా కొడుతున్నా భర్తను వారించడం కాని, అడ్డుపడడం కాని చెయ్యలేదు. కొడుకు ఒంటిమీద పడ్డ ప్రతిదెబ్బ తన ఒంటిమీద పడ్డట్టు విలవిల్లాడుతూ అలా చూస్తూ నిల్చుంది.ఆ సమయంలో అడ్డుకుంటే అతని

కోపం రెట్టింపై మరో నాలుగు దెబ్బలు ఆ పసివాడు అదనంగా తినాల్సి వస్తుందని ఆమెకు తెలుసు.

భర్త పెరట్లోకి వెళ్ళడం చూసి గబగబ వీధి గుమ్మంలోకి వెళ్ళిచూసింది. ఆ వరకే కేశవ సందుమలుపు తిరుగుతూ కనిపించాడు.

కేశవ వయస్సు పన్నెండేళ్ళు. ఎనిమిదవ క్లాసు చదువుతున్నాడు. కుర్రాడు ఎంతో చురుకైనవాడు. చదువులోనూ ఆటల్లోనూ ఫస్ట్!సెవెన్త్ క్లాస్ కామన్ పరీక్షల్లో స్టేట్ ఫస్ట్ వచ్చాడు. కేశవ, సింహాలు మాస్టారి రెండో కొడుకు. పెద్దకొడుకు వినాయకరావు బి.యస్సీ. యూనివర్శిటీ ఫస్ట్ వచ్చి గోల్డ్ మెడల్ సంపాదించాడు. అయితే పై చదువుకు స్తోమతలేదు. రెండేళ్ళుగా నిరుద్యోగి.

సింహాలు మాస్టారి అసలు పేరు వరాహనరసింహం. అతన్ని చిన్నప్పుడు

అందరూ "సింహాలూ!" అనిపిలిచేవారు.

పెద్దయ్యాక కూడ అదే పేరు చెలామణి అయి తరువాత సింహాలు మాస్టారుగా స్థిరపడింది.

పొందూరు ఖద్దరు పంచె, మోచేతులు దిగిన కంటిమెడ లాల్చీ, మెడలో కండువా చేతిలో కేన్ బెత్తం,సింహాలు మాస్టార్ని చూస్తే చాలు అందరికీ హడలే! అతని శిష్యులంతా ఎంతో ప్రయోజకులయ్యారు. చదువు విషయంలో ఎవరినీ స్పేర్ చెయ్యరు. ఆడ మొగ విచక్షణ చూపరు.

ఉదయం ఆరుగంటల నుండీ తొమ్మిది గంటలవరకూ, సాయంకాలం ఆరుగంటలనుండీ రాత్రి తొమ్మిది గంటల వరకూ ఆయన ఇంటివద్ద ట్యూషన్ చెప్తారు. ఆయన వద్ద ట్యూషన్‌కి సీటు సంపాదించటమంటే ఇంజనీరింగ్, మెడిసిన్ సీటు లభించినంత సంతోషిస్తారు.

"ఏమిటమ్మా! ఇక్కడ నిలుచున్నావ్? ఎవరి కోసం ఎదురుచూస్తున్నావ్?" అన్న వినాయకరావు మాటలకు తృళ్ళిపడింది అన్నపూర్ణమ్మ.

ఆసమయంలో తల్లి ఎప్పుడూ వీధి గుమ్మంలో నిల్చుని వుండడం వినాయకరావు చూడలేదు. వారి ఇంటికాంపౌండ్‌లో దక్షిణం వేపొ గది వుంది. అందులో ఒక కుర్చీ, టేబుల్, బ్లాక్ బోర్డ్ డజను బెంచీలు వున్నాయి. రోజూ ఆ టైమ్‌లో సింహాలు మాస్టారు పిల్లలకు ట్యూషన్ చెప్తారు. అందువల్ల అన్నపూర్ణమ్మ అటుపక్కకు రాదు.

కొడుకు ప్రశ్నకు సమాధానమివ్వకుండా మౌనంగా ఇంట్లోకి నడిచింది.

"ఏరా! అలా ఊరంట తిరక్క నీ తమ్ముడి చదువు విషయం కాస్త చూడ కూడదూ?" అంటూ గద్దించేరు సింహాలు మాస్టారు ఇంట్లో అడుగు పెట్టిన పెద్దకొడుకును చూసి.

"అదేమిటి నాన్నగారూ నేను రోజూ వాడిని కూర్చోబెట్టి చదివిస్తున్నాను"

"నన్ను నమ్మమంటావ్! వాడు రెండు నెలలుగా స్కూల్‌కి వెళ్ళటం లేదుట! ఆ విషయం నీకు తెలుసా?" అని అడిగారాయన.

"వాడు స్కూల్‌కి వెళ్ళకపోవడమేమిటండీ! మీకెవరో రాంగ్‌గాచెప్పేరు!"

"అలాగేం! చెప్పింది ఎవరో కాదు! వాడి క్లాస్ టీచర్ కోదండం!" అన్నారాయన.

తండ్రి మాటలకు షాక్ అయ్యేడు వినాయకరావు. కేశవ అల్లరి చిల్లరగా తిరిగే రకం కాదు. బుద్ధిమంతుడు. తెలివైనవాడు. ఏ విషయమైనా ఒకమారు చెప్తేచాలు గ్రహిస్తాడు. రోజూ వాడిని కూర్చోబెట్టి అన్ని సబ్జెక్ట్సు చదివిస్తున్నాడు. వినాయకరావుకు అంతా అయోమయంగా వుంది.

✡ ✡ ✡

"ఏంటోయ్ ! కేశవా ఈ వేళప్పుడు ఇటు ఎటువెళ్తాన్నావ్!" అన్న మాటలకు ఒక్కసారిగా తృళ్ళిపడి పేవ్‌మెంట్ పక్కనే ఆగిన స్కూటర్ మీద వున్న వ్యక్తిని చూసేడు కేశవ.

"ఏం లేదు మావమ్మా! ఊరకనే అలా వెళ్తున్నా!" అన్నాడు తలవంచుకుని.

త్రివిక్రమరావుకి వాడి వాలకం చూసి ఏదో అనుమానంవచ్చింది. "సరే! స్కూటరెక్కు మా ఇంటికి వెళ్దాం" అన్నారు.

కేశవ కాస్త తటపటాయించి మరేం మాట్లాడకుండా స్కూటర్ ఎక్కి కూర్చున్నాడు.

త్రివిక్రమరావు వాడిని తన ఇంటికి తీసుకొని వెళ్ళారు. ఆయన సింహాలు మేస్టారి బావగారు, చెల్లెలు కనకలత భర్త.

భర్త వెంట స్కూటర్ మీద వచ్చిన మేనల్లుడిని ఆప్యాయంగా పలకరించబోయి వాడి వాలకం చూసి "ఏమయిందండీ వాడికి? మోచేతిమీద ఆ తట్లేవిటి" అంది కనకలత.

"ఏమో లతా! నేను ఆఫీసునుండి వస్తూంటే వీడు రోడ్డుమీద ఎయిమ్‌లెస్‌గా వెళ్ళడంచూసి అనుమానం వచ్చి ఇలా వెంట తీసుకుని వచ్చేను. లోనికి తీసుకొని వెళ్ళు" అన్నారు.

కనకలత మేనల్లుడిని ఇంట్లోకి తీసుకొనివెళ్ళి మోచేతుల మీద, వీపుమీద వున్న దెబ్బలకు ఆయింట్‌మెంట్ రాసింది.

'పసివాడు అనే జాలి లేకుండా ఎన్ని దెబ్బలు కొట్టాడో చూడండి రాక్షసుడు!' అని కంటతడి పెట్టుకుంది కనకలత.

భర్తకూ, వాడికీ టిఫెన్, కాఫీ ఇచ్చింది.

రాత్రి భోజనాలయిన తరువాత మేనల్లుడిని దగ్గర కూర్చోబెట్టుకుని "ఏం జరిగిందిరా? మీ నాన్న నిన్ను ఎందుకు అంతలా కొట్టేడు" అని అడిగింది.

"స్కూల్‌కి వెళ్ళడంలేదని..."

"అదేమిట్రా! స్కూలుకి ఎందుకువెళ్ళడంలేదూ? చదువుకోకపోతే ఎలారా? ఎందుకూ పనికిరాని వాడివైపోతావు మీ అన్నచూడు! ఎంతో బుద్ధిగా చదువుకొని ఫస్ట్‌ర్యాంకులో పాసైగోల్డ్‌మెడల్ సంపాదించేడు అవునా?" అంది.

"ఏం లాభం అత్తయ్యా? పై చదువులకు పోలేడు రెండేళ్ళయినా ఉద్యోగం లేదు. నాన్నగారు రోజూ వాడిని తిడుతున్నారు."

"చదువుంటే ఈరోజు కాకుంటే రేపైనా మంచి జాబ్ వస్తుంది. చదువులేందే ఏ ఉద్యోగం వస్తుంది" అన్నారు త్రివిక్రమరావుగారు.

"అందుకే మావయ్యా! నేను సంపాదన చూపే వృత్తివిద్య నేర్చుకుంటున్నాను...'

"వృత్తివిద్యా...." అన్నారు ఆశ్చర్యంగా.

"అవును మావయ్యా! మాస్టర్జీ ఆటోమొబైల్ వర్క్‌షాప్‌లో మెకానిజం నేర్చుకుంటున్నాను రెండునెలల నుండీ. అన్నయ్యలా డిగ్రీ పుచ్చుకొని నిరుద్యోగిగా తిరిగేకంటే అది మంచిదే కదా!"

మాస్టర్జీ ఆటోమొబైల్ ఇంజనీరు. అతనికి ఊర్లో పెద్ద ఆటోమొబైల్ వర్క్‌షాప్‌వుంది. మంచి గుడ్ విల్ ఉంది. కార్లూ, స్కూటర్లూ రిపేర్ చెయ్యడం. సర్వీసింగ్ వంటి జాబ్స్ చేస్తారక్కడ.

అతను పని నేర్చుకోవాలనే పట్టుదల, ఇంట్రస్టున్న అరడజను కుర్రాళ్ళను సెలెక్ట్ చేసి వారికి స్కూటర్లూ, కార్లూ మెకానిజంలో మంచి శిక్షణ ఇస్తాడు. అతని వద్ద పనినేర్చుకున్న వారు సొంత వర్క్‌షాప్స్ పెట్టుకొని బాగా ఆర్జిస్తున్నారు. ఈ విషయం అందరికీ తెలిసిందే!

మేనల్లుడి నిర్ణయాన్ని మనస్సులోనే అభినందించి "అయినా అట్లాంటి పెద్ద వర్క్‌షాపుల్లో నీలాంటి వాళ్ళకు వాళ్ళు వర్క్ నేర్పుతారా?

నీలాంటి వాళ్ళచేత క్లీనింగ్ పన్లుచేయిస్తారు లేకుంటే రెంచ్‌లు, స్పేనర్లు అందించమంటారు" అన్నారు త్రివిక్రమరావు.

"ఇక్కడ అటువంటి పన్లుఏవీ మాచేత చేయించరు మావయ్యా! ముందు వారం రోజులు మాకు స్కూటర్, మోటార్‌బైక్ రకరకాల వాటిల్లో ముఖ్యమైన పార్ట్స్, వాటిపని, ఎసంబ్లింగ్ గురించి అర్థమయేట్లు చెప్తారు. వాటిగురించి మేము పూర్తిగా తెలుసుకున్నామో లేదో టెస్ట్ చేస్తారు. తరువాత మాకు కావల్సిన టూల్స్‌కిట్ వారే కొని ఇస్తారు.

ఎవరి టూల్స్ వారే ఉపయోగించుకోవాలి. రిపేర్‌కి వచ్చిన వెహికల్ వారు దగ్గరుండి మాచేత రిపేర్ చేయిస్తారు. ఆ విధంగా మేము ఎంత వరకూ పనినేర్చు కున్నామో, ఎంత క్విక్‌గా, నీట్‌గా చేసేమో చూస్తారు.

అవసరమైన సూచనలు ఇస్తారు. మేము చేసే పనిని బట్టి మేము రిపేర్ చేసిన వెహికిల్స్ ఛార్జీలలో ఒకటిబై నాలుగు బిల్ ఎమౌంటు మాకు నెలాఖర్న లెక్కకట్టి ఇస్తారు. ఆ విధంగా పనినేర్చుకుంటూ సంపాదన చేయవచ్చు మావయ్యా!

గత నెలలో నా పనికి జీతంగా పన్నెండు వందల రూపాయలు వచ్చింది ఇదుగో చూడు ఈరోజు సాయంత్రమే నాకు ఇచ్చేరు" అంటూ నిక్కరు జేబులోంచి పన్నెండు వంద రూపాయలనోట్లు తీసి చూపించేడు కేశవ.

అది చూసిన కనకలత తన కళ్ళను తానే నమ్మలేకపోయింది. మెచ్చుకోలుగా మేనల్లుడిని చూస్తూ ఏమో చెప్పబోయింది.

"అత్తయ్యా! స్కూల్‌కి వెళ్ళడంలేదని నాన్నగారు నన్ను ఇంట్లోంచి బైటకు వెళ్ళగొట్టేరు. స్కూలుకు వెళ్ళి నిరుద్యోగిగా చేసే చదువు చదవాలని నాకు లేదు. సంపాదన ఇచ్చే చదువు చదువుకుంటాను. మరి నీ దగ్గర నన్ను ఉండనిస్తావా.

నీకు ఈ డబ్బు ఇచ్చేస్తాను. నాకు నెలనెలా వచ్చే జీతం కూడా నీకే ఇచ్చేస్తాను. నన్ను నీదగ్గర మీ ఇంట్లో ఉండనివ్వవా?" బొంగురుపోయిన గొంతుకతో అన్న మేనల్లుడి మాటలకు చలించి పోయింది కనకలత.

('స్వాతి', సెప్టెంబరు 2000) ✪